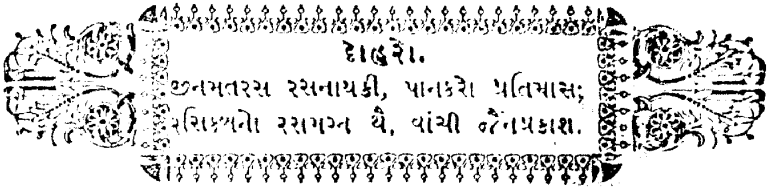

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક લઘુ. શક ૧૮૧૫ આશ્વિન શુદ્ધ ૧૫ સવત ૧૯૪૬ અંક ૭૭૦.

સ્વધર્મિ ને સૂચવન

લાવણી.

સૌ જૈન બંધુઓ જોડો જોડો દિલ પારી,	(એ ૨૬)
આયરો આત્મહિત આપ પ્રગાદ વિદારી.	
ધરી ધરાતલ નિઃધર્મ કર્મ પરિહારી;	સૌ જૈન ૧
નિજ સાધર્મી ઉદ્ધાર કરો સુવિચારી.	
નિજ બાળકને દ્વો જ્ઞાન ધર્મ વિદ્યાનુ;	સૌ જૈન ૨
આપો વિજ્ઞાન વિશેષ નીતિ સુકલાનુ;	
નિજ બાલકાઓને કરો જોષ ધર્મ પ્રીતિ;	સૌ જૈન ૩
પ્રાચીન સુદરી સતી તણી એ રીતિ.	
સૌ ધરો ગિરા બીવણ તણી મુખ કમલે;	સૌ જૈન ૪
ધારો જિન વચનામૃતો હૃદય નિજ કમલે.	
વાંગો ચરિતો ધરી ચિત આરુ બુધ વનના;	સૌ જૈન ૫
કુવિચાર હરો સુવિચાર કરો નિજ મનના.	
ખરો ખંત ધર્મના કર્મ વિશે બુધ રાખો;	સૌ જૈન ૬
પ્રાચીન પુસ્તકો તથાં સરસ રસ આપો.	

૧૦૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ધર્માભિમાન મનધરો મગ્ન થઈ મનમો;	
ટાંસો નાદિ નિજ મન ટેક નેક ધરી જનનાં.	સૌ જૈન ૭
અનો ભક્ત બાવથી ભગ્નો બાગ્ની ગાવા;	
વિદાન વર્ગમાં કરે કીર્તિ વિખ્યાતા.	સૌ જૈન ૮
ભાષા સુભળી રાજની પદ્ધિઓ પામે;	
ધરી ધર્મ ખડ્ગ નિજ હાથ જગત્સાં જનમે.	સૌ જૈન ૯
કોન્વેશ કરી નિજ કોમ સુધારો વગમાં;	
જયવંત જૈનનો ઉદય કરે આ જગમાં.	સૌ જૈન ૧૦

દ્રૌપદી.

(સાંધણુ પૃષ્ઠ ૯૩ થી.)

આચાર્યમંત્રી મુખથી એ સર્વ વૃત્તાંત સાંભળીને તે સર્વ માધુ સા-
ધીઓ ત્યાંની નીકળ્યા. નીકળીને અંખાનગરી ખાંહે રાજમાર્ગમાં, ન્હાના
રસ્તામાં, ચોકમાં, મેાટામાં, ત્રિષુણા માર્ગમાં-એમ સર્વ દેકાણે જના
રહી ધણુ લોક સમક્ષ ધર્મકવિ મુનિ સંજયી સર્વ હેવાજ કહી
સંભળાવતા લાગ્યા અને પ્રાંતે કહેવા લાગ્યા કે-હે દેવાનુપ્રિયો ! ધિક્કાર
છે તે અધ્યત્વવતી, અપૂણ્યવતી-દરિદ્રી-નાગશ્રી આત્મણીને કે જેણે આવા
ઉત્તમ મુનિની હત્યા કરી. નગરજનો સર્વે નિયંત્રેના મુખથી એ સાંધુના
મૃત્યુરૂપ સમાચાર સાંભળી ત્રપિદિત્યા કરવાને માટે નાગશ્રીને અત્યંત ધિ-
ક્કારતા લાગ્યા. એ સમાચાર લોકોના મુખથી તે તણે ભાઈઓએ સાંભળ્યા.
સાંભળીને અત્યંત ક્રોધાતુર થયા. તરતજ ધરે આવી નાગશ્રીને તિરસ્કાર
પૂર્વક કહેવા લાગ્યા-અરે નાગશ્રી ! તું મૃત્યુની વાંચનારી છે, તારો અંત
કાળ હુએ નિર્ગમન થવાનો છે, તું અધમ છે, તું નીચ છે, તું દુર્ભાગી
છે, ધિક્કાર થાઓ તુમને કે માસખમાળના પારણાના વિષે વહેવાતા આ-
વેજા ઉત્તમ સાધુને તેં શરદ્ધતુનો નીપજેલ કતો તુગડો વહેવાયી મુનિ
હત્યા કરી? તું જનતાંજ મૃત્યુ કાં ન પામી, તું ફાટી પડી કેમ નહીં, તું દુષ્ક-
લીના-નીચ જાતિની અમારા કુળમાં ક્યાંથી આવી !! વળી આક્રોશ ત-
વના પૂર્વક તેનો પતિ અને દેવર કહેવા લાગ્યા કે-રે દુર્ભાગિણી ! અમારા
ધર્મમાંથી અદાર નીકળી-અમારા વસ્ત્રાવરણુ ઓડી દે, અને તારૂં માથું

દ્રોણી.

૧૦૭

મોઢું આગને વધારે વજન ન આપતું ! એમ કહી તેની પાસેથી વજ્રામર-
ણ લઈ લેઈ-એક દ્રોણું વસ્ત્ર પહેરવા આવી-લાત આરી ઘણી નિમજ્જના
કરી ઘર બહાર કાઢી મુકી.

તે તાર પછી તે નાગશ્રી ધણુ ભોજાથી હેરાતી, ધણુ ભોજાથી ઝી-
ટકાર પાગતી, પુરુષાણુ ભુંડું બોજાતી, અત્યંત નિંદા પામતી, મુખ સ-
મક્ષ ભોજાની માથે સાંભળતી, ધણુ પ્રકારની તર્રના પામતી, “પાપણી”
એવા શબ્દથી સન્નિવોના મુખે અને આંગળીએ ચીંધાતી, દુર્જનો-અધિક્યા-
ણા અને હોકરવાદી કરનારા મનુષ્યથી લાત, મહત્ત પાટુ અને લાકડીના
માર ખાતી, રથજે રથજે યૂથકાર સાંભળતી પાછળ પથરા ફેકાતી-એવી
સ્થિતિમાં ગંપાનગરીમાં રખડવા લાગી કોઈ રથાન આપે નહિ, કોઈ આ-
શ્રમ આપે નહિ અને કોઈ ઘરમાં પેસવા દે નહીં દ્રોણું-દાંડીકું દ્રોણું
વસ્ત્ર પહેર્યું છે, હાથમાં બીજા માગવાનું પાવ બારણું કંઈ છે, કેશ વિખ-
રાયેલા છે, પથરા નાગવાથી શરીરમાંથી લોહી નીકળે છે, આંખીએ બળ
બળે છે એવી સ્થિતિમાં ઘરે ઘરે અન્નને માટે બગવા લાગી. ત્યાં કોઈએ
અન્ન ન આપવાથી ઘરની ઉપર અન્નપિંડ મુકેલ-નાખી દાંધેલ એક અ-
ન્નપિંડથી આહુતિકા કરવા લાગી. અનુક્રમે શ્વાસ, વજર, દાંધવજર, ગર્ગ
દર, કુટ્ટ વગેરે સોળ રોગ શરીરને વિષે ઉત્પન્ન થયા. અત્યંત પીડા પાગતી
પ્રાંતે કાળ કરી આવીશ સાગરોપમના આયુષ્યની સ્થિતિએ છટ્ટી નારકાને
વિષે ઉત્પન્ન થઈ.

“વાંગનારા! સ્ખલિલ્લા કરવાના તેજ ભવમાં પ્રાપ્ત થયેલા ફળ જો! હજી
પણ ધણુ ભવ સુધી તે ફળ ભોગવવા પડશે માટે મુનિના દુષણુ બોજના-મુ-
નિને દુઃખ લાગે એવા વાકયો બોજના-મુનિને ખરાબ આહાર વાહોરાવના
વિચાર કરજો !”

સાંથી તે નાગશ્રી અંતર રહિત નીકળીને માછલીને કુક્ષિને વિષે ઉ-
ત્પન્ન થઈ. ત્યાં શસ્ત્રે દણુવાથી કાળ કરી ઉત્કટી તેરીશ સાગરોપમની
સ્થિતિપણે સાતમી નારકામાં ઉત્પન્ન થઈ. ત્યાંથી નિકળી બીજવાર માછ-
લી થઈ શસ્ત્રે દણુવાથી મૃત્યુ પામી પુનઃતેરીજ રીતે સાતમી નારકાને વિષે
ગઈ. ત્યાંથી ચતી ત્રીજવાર મચ્છનનિમાં જન્મ પામી વંચે કરવા લાયક
શરેશથી દણુમાં ઉત્કટી સ્થિતિએ છટ્ટી નારકાને વિષે ઉત્પન્ન થઈ. ત્યાંથી
ચતી ઉરપરિસર્પને વિષે ઉત્પન્ન થઈ. એ પ્રકારે બગતિ સૂચમાં જેમ
ગોસાગાનો અધિકાર કંઠો છે તેમ અત્યંત સસારમાં પરિભ્રમણ કરે. સાને

૧૦૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નામો વિશે ગર્ભ, સાતવાર અસન્નીયાને વિશે હૃત્પત્ર ગમ, ત્યાંથી જિશ્વર જ્ઞાતિઓ-પક્ષી યોનિમાં ધણા વખત સુધી પરિભ્રમણ કરી પાદર પૃથ્વીકા-યમાં ઉત્પન્ન થઈ. એમ ધણા બધા કર્યા-ધણા દુઃખ ભોગવ્યા. પાંચે સ્થા વરમાં ફરી અનુક્રમે તે નાગશ્રીનો છવ ધણોકાળ ગયા પછી આ જગત્-દ્વીપના ઇશ્વરદેવને વિશે સંપા નામે નગરીમાં સાગરદત્ત નામે શેઠની બંદા નામે ગર્ભાળી કુદિને વિશે પુત્રીપણે જન્મ્યા ગમ નવગાસ પરિપાળ પચે બંદા શેઠણીને પુત્રીને પ્રસવી. દસ્તિના તાળવા જેવી અલ્પત સુક્રામળ હોવાથી માતા પિતાએ આરમે દિવસે ગુણુ નિષ્પન્ન સુક્રમાલિકા એવું નામ પાડ્યું.

તે વાર પછી એક ધવરાવનારી, એક નહરાવનારી, એક શયુગારનારી એક જોખાને વિષે તેડીને ઘેરની રહેનારી, અને એક ક્રીડા વિનોદ કરાવના રી-એવી પંચધાવે પાલન થતી તે સુક્રમાલિકા, જેમ પવિત્રની શુદ્ધિમાં ઉગે-લી સંપત્તિના નિર્માત, નિર્વ્યાધાત અને લવણ્ય રત્નપણે રહી છતી જાદી પામે. તેમ પ્રદ્ધિ પાળી અને અનુક્રમે આદ્યજાત-જાળપણના સ્વભાવનો ભાગ ફરી રૂપ, યૌવન અને લાવણ્ય ગુણુવડે ઉદ્ભૂટ શરીરને ધારણ કરનારી અને સર્વોએ સુંદર થઈ.

તે સમયે તે સંપાનગરીને વિષે જિનદત્ત નામે ત્રદ્ધિવંત સાર્થવાહ વસતો હતો. તેની બંદાનામે ગનોદર સ્ત્રી હતી. પરસ્પર અલ્પત રનેહને ધારણ કરનારા તેઓ મનુષ્ય સંબંધી સર્વ પ્રકારના ભોગ સુખે ભોગવતા રહેતા હતા. તેઓને સુરૂપ, સુક્રમાળ અને સુંદરધારવાળો સાગર નામે એક પુત્ર હતો. એક દિવસ તે જિનદત્ત સાર્થવાહ સાગરદત્ત શેઠના ઘર પાસે યમને રસ્તે ચાલ્યા જાય છે તે વખતે સુક્રમાલિકા નહાળને દારીના પરિવાર સાથે સેનાના દડાવડે ક્રીડા કરતી હતી તેણીને જોઈ તેણીનું શરીર, રૂપ યૌવન અને લાવણ્ય ગુણુથી અત્યંત શોભીતું જોઈ તેઓ આશ્ચર્ય પામ્યા. પછી ચેતાના આદેશકારી પુરુષોને તેડાવી હુકમ કર્યો કે અમુક સ્થળે મેં એક રૂપવતી કન્યા જોઈ તે કોની પુત્રી છે અને તેણીનું શું નામ છે તે તપાસ કરી લાવો. તેઓએ તપાસ કરી જણાવ્યું કે એ સાગરદત્ત શેઠ ની પુત્રી છે અને તેનું સુક્રમાલિકા નામ છે.

આદેશકારી પુરુષના મુખથી સર્વ સમાચાર ગંભણી ધરે આવી સ્નાન કરી, વસ્ત્રાગુણ પહેરી મિત્ર વર્ગને સાથે લઈ જિનદત્તશેઠ સાગરદત્તના ધર તરફ ચાલ્યા. તેઓને આવતા દેખી સાગરદત્તે ઊડી ઉભા થઈ સાગા આવી સત્કાર કર્યો. ધરમાં તેડી જઈ સુંદર આગત ઊપર બેસાડ્યા. જરા

દોષતી.

૧૦૯

ધાર નિશામ લીધા પછી આગમન કરાયું પુણ્યું તેવારે જિનદન કંચુ-નું દેવાનુપ્રિય ! તમારી સ્ત્રી ભદ્રાથી કિન્નર થયેલી કુમારીના સુકુમાલીકાની મારા પુત્ર સાગરને માટે યાચના કરતા આવ્યો છું. જે એઓના સંતંધથી યુગતી જોડ થશે એમ જાણતા હો, જે મારા પુત્રને પાત્ર, શુશ્રૂષાન, સ્વાધ્યાયીય અને તમારી પુત્રીને લાયક સમજતા હોતો એ વચન આપ આંગીકાર કરો. એવું સાંભળી સાગરને કંચુ-મિત્ર ! મારે એ સુકુમાલિકા એક પુત્રીજ છે તેથી મને તે ધણી બહાસી છે તેનો વિયોગ હું ક્ષણ માત્ર પણ સદન કરી શકું નહિ, માટે તમારો પુત્ર સાગર જે ધર જમાઇ થયને રહેતો મારી પુત્રી હું તેને આપું. તમે તેને પુછી બુજો અને પછી મને કહેવરાવો.

પછી સાગરદત્તને નમન કરી જિનદત્ત સાર્થવાહ પોતાને ધરે ગયા. ત્યાં પુત્રને તેઓ સર્વ હકીકત કહી જણાવ્યું કે—સાગરદત્ત શેઠ ધરજમાઈ રાખતાની સાંભળી કરે છે માટે તારા શું વિચાર છે. તે સાંભળી તે જાન રહ્યો ઝાટકે ઝાટકે તેની મરજી છે એમ જાણી સાગરદત્તને દો કહેવરાવી. પછી રૂઠે મુઠ્ઠે ચાર પ્રકારની સુંદર રમેણી જનારી જાતીવર્ગ મિત્ર અને પરિવારને જમાડી તેઓનો સત્કાર કરી સાગરને અધ્યાજ કરાવે; અધ્યાજ કરાવ્યા પછી વસ્ત્ર આભરણ અને અન્નકારથી સાયુમારી એક સુંદર શિ-ગિકામાં બેસારે બેસારી મિત્ર જાતિ પ્રમુખ સવળા પરિવારે સંદિત વા-જતે ગાજતે ધરેથી નીકળ્યા. ચંપા નગરીના મધ્ય મધ્ય માર્ગને વિષે થઈ જ્યાં સાગરદત્ત શેઠનું ઘર છે ત્યાં આવી, સાગરપુત્રને પાત્રખીમાંથી નીચે ઉતારી સાગરદત્ત સાર્થવાહને અર્પણ કર્યો. પછી સાગરદત્ત શેઠે અન્ન, પાણી, ખાદિમ, સ્વાદિમ,—એ ચાર પ્રકારનો આહાર રંધેલી મિત્ર અને જાતી પ્રમુખને જમાડીને ફૂલ, ફળ, વસ્ત્ર, આભરણ અને અન્નકારથી સન્માન્યા. પછી સાગર અને સુકુમાલિકાને પાટલા ઉપર બેસારી સોનાના અને રૂપાના કલશથી મજ્જન કરાવ્યું પછી વસ્ત્રાન્નકારથી વિભુષત કરી,—હોમ કરી—જાનેનું પાણિ ચઢણ કરાવ્યું. પાણિચઢણ સમયે સાગરને સુકુમાલિકાના લાથનો સ્પર્શ, ખર્જૂની ધારા—કરવતની ધારા—વીંચુના કાંટા—અગ્નિના તણખાના સ્પર્શ કરતાં પણ અનિદ્યતર લાગ્યો પરંતુ ધારીમાં અભિલાષા રહિત પરવશ પહોંચી બે થડી બેસી રહ્યો. પાણિચઢણ ક્રિયા થઈ રહ્યા પછી સુકુમાલિકાના પિતાએ સાગરના માતા-પિતા તથા જાતિ પ્રમુખને સુંદર ભોજન જમાડી, તંબેળ, ફૂલ, ફળ, વસ્ત્ર આભરણથી સત્કાર કરી ઘર તરફ વિદાય કર્યા. પછી સુકુમાલિકાની સાથે સાગર શયન-

૧૧૦

શ્રી જેન ધર્મ પ્રકાશ.

અહમાં ગયો ત્યાં તેઓ ઓક પતંગમાં સુતા પરંતુ સાગરને સુકુમાલિકાનો સ્પર્શ તરવાળી ધારા કરતા પણ અસમ્મ લાગ્યો; તેણે પણ પરવશ પળાયી એ ઘડી લગી સુત રહ્યો. જ્યારે સુકુમાલિકા ઊંચી ગઇ ત્યારે ત્યાંથી જીડીને પોતાને સુતાની જુદી શય્યા હતી ત્યાં સુત ગયો. થોડીવારે સુકુમાલિકા જાગી. પતિને નહિ દેખવાથી તેની પાસે જવાની ઈચ્છા થઈ. પતિવ્રતા-પતિરક્તા સ્ત્રીનો એવો નિયમ છે કે પોતાને પડખે બેસીને સુતેલ ન દેખે તો પતંગ ઉપરથી ઉડી જાય. પછી જીડીને જ્યાં બેસારની સય્યા છે ત્યાં આવી અને પતિના પાયામાં સુત ગઇ. ત્યાં તેના સ્પર્શથી સાગર તરત જાગી ઉઠ્યો અને તેણીના સ્પર્શ સંયધી અત્યંત દુઃખ અનુભવતા લાગ્યો. સ્ત્રીની વાંચળ રહિત યથો તેણે પણ પરવશ પળાયી સુત રહ્યો થોડીવાર થઈ ત્યાં સુકુમાલિકા ઉઘી ગઇ. એટલે સાગર શય્યાથી ઉડીને, વાગવુદનું આરણું જિવાડી, જેમ વનસ્થાનકથી છુટેલ પ્રાણી નાસી જાય તેમ પોતાના ધરની દિશા તરફ નાંકો.

સુકુમાલિકા થોડી વાર થઈ ત્યાં જાગી જીડી. ભર્તારને ન જોઈ ભર્તાર સમીપે જવાની ઈચ્છાથી પતંગ ઉપરથી ઉડી. એ તરફ તપાસ કરી પણ પતિને જોયો નહિ એવામાં આરણા ઉપર નજર ગઇ તો તે ઉઘાડુ જોયું એ ઉપરથી પતિ નાસી ગયો છે એવી અટકળ થાંતી. પતિના નાશી જવાથી પોતાના સર્વ મનોરથ હણાયા જાણી કદષાંત કરવા લાગી. આર્તબ્યાન કરતી જૂની સન્મુખ બેસી, મારો રંગ વાંક-પતિ શા માટે આહ્યો ગયો એ સંયધી વિચાર કરતી અપશોષમાં બેઠી.

આપૂર્ણ

પ્રતિક્રમણ.

અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૦૧ થી.

પૂર્વે સમ્રાટ કહેવા પર્થતની વિધિનું વર્ણન સહેતુક કહેલું છે ત્યાર પછી દુઃખખચ્છા કમખચ્છા નિમિત્ત કરેલિ કાઉસમ્મં કહીને ચાર લોગસ્સનો કાલોત્સર્ગ કરવો, શાંતિ સાંભળવી અથવા કહેવી અને પ્રમટ લોગસ્સ કહેવો એ વિધિ તથા ત્યારપછી શ્રાવકને સામાયક પાર-

પ્રતિક્રમણ.

૧૧૧

વાની અંતર્ગત 'અહિક્કસાયતુ' ચૈત્યવંદન જરૂરિયાતય પર્યંત કરવાની વિધિ પરંપરાથી સમાચારી ગત બન્યા લેણી. જે અર્થ કારણથી આ વિધિ લખવામાં આવે છે તેમાં એ વિધિ સંબંધી લેખ નથી.

હવે પૂર્વે કહી ગયા પ્રમાણે હેતુ મગજને પ્રતિક્રમણ કરવું તેને માટે ગોઝ્ય સમય જે પ્રારંભમાં અત્યંતજો છે તે સમયે પ્રતિક્રમણ (આરમ્ભક) ન કરે તો ચાર લઘુમાસનું^૧ પ્રાયશ્ચિત આવે, મંડળીમાં બેસીને પ્રતિક્રમણ ન કરે (એકલા કરે) તોપણ ચાર લઘુ માસનું, દુશ્શીલની સાથે પ્રતિક્રમે તોપણ ચાર લઘુ માસનું, નિદ્રા પ્રમાદાદિકે કરીને પ્રતિક્રમણમાં એકહો ન મળી વનય તો એક કાયોત્સર્ગે બિન્ન માસ, બે કાયોત્સર્ગે લઘુ માસ, અને ત્રણ કાયોત્સર્ગે ચાર માસ જુદા રહે તો ચાર માસનું પ્રાયશ્ચિત આવે તથા ચાર મહારાત્રીએ કાયોત્સર્ગે પાંચ અગાહી પાને પારે તો ચરમાસ અને ચાર કાયોત્સર્ગે ત્રણ ચાર લઘુ માસ એ પ્રમાણે પ્રાયશ્ચિત શ્રીચરમાસ સૂત્રમાં કહેલ છે તે પ્રમાણે વળણી લેવું. વાંદજ્ઞાને ત્રણે પણ કાયોત્સર્ગની પ્રમાણે પ્રાયશ્ચિત જોડી દેવું.

મુનિઓ પ્રતિક્રમણ કરી રહ્યા પછી ચર મહારાત્રીની સમિતે તેજ પ્રકારે અતર્મુદુર્ત પર્યંત બેસી રહે કારણકે કદાચત આચાર્ય મહારાત્ર કોઈક અપૂર્વ સમાચારી પ્રરૂપે અથવા કોઈ અપૂર્વ અર્થનું, પદનું સ્વરૂપ વળુંવે તો તે શ્રવણગત થાય એ પ્રમાણે શ્રી ઓષનિયુક્તિને વિશે કહ્યું છે.

અર્થા પ્રતિક્રમણને વિશે ક્રિયા, કર્તા અને કર્મ એ ત્રણે વાના લઘ્ય છે. પ્રતિક્રમણ એ ક્રિયા, પ્રતિક્રમણ કરનાર તે કર્તા અને વિધિમાત્ર કયાયાદિક પ્રતિક્રમણ કરવાને ગોઝ્ય તે કર્મ બનણું. તેમાં કર્તા સાધુ વિગેરે સમ્યક્ દૃષ્ટિપાણીએ યુક્ત ઓવા વિશેષણીએ આલંકૃત સમજવા. કહ્યું છે કે-
“કોઈ પણ સાધુ અથવા સાધવી અને શ્રાવક અથવા શ્રાવિકા તદુપ ચિત્તાવાળા થઈને, તત્ત્વન થઈને, તત્ત્વેશ્યાવાન થઈને, તે રૂપ અધ્યવસાયવાળા થઈને, તદુપ તીવ્ર અધ્યવસાયવંત થઈને, તદર્થે ઉપયુક્ત થઈને, તેનેજ પ્રીય માનીને, તદ્દશાવનાં ભાવીત થઈને, અન્યત્ર કોઈ પણ રથા-

૧ આ ચૈત્યવંદન શ્રાવકને સાત ચૈત્યવંદન કરવાના કલા છે તેમાંનું છેલ્લું સમજવું.

૨ આ પ્રાયશ્ચિતોમાં લઘુ માસ, ચર માસ, બિજમાસ, અનુવંધુ, અનુચર વિગેરે સંદાઓ છે તે ચરમાસ બાણવી.

૧૧૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

નકે મનને ન ફેરવતા સતા, એકમનવાળા થઈને, નિમનપણા રહિત થઈને, વિનવચન અને ધર્મચાત્રને વિષે રક્ત મનવાળા થઈને ઉપવ્રજ્ય આવશ્યક કરે. આ પ્રમાણે આવશ્યક કરતા સતા ભગ્ય પ્રાણી સરસાર સમુદ્યા પાર પ્રત્યે પામે એ નિઃસંદેહ બાણુયું.

મતિ દૈવસિક પ્રતિક્રમણ ક્રમવિધિ.

હવે રાત્રિક પ્રતિક્રમણનો ક્રમ કિંચિત્ સહેતુપણે કહીએ છીએ. પ્રથમ મનના પાછલા છેલ્લા પ્રદરે નિદ્રા તથા દર્શને પ્રથમ ધરિયાવડી પડિક્રમે, ‘ ધરિયાવડી પડિક્રમ્યા વિના ચૈત્યવંદન, સંજ્ઞા, આવશ્યકાદિ કાંઈ પણ કરવું ન શકે ’ એમ શ્રી મહાનિશિય સતમાં કહ્યું છે. વળી શ્રી વિવાહ સૂત્રિકાને વિષે કહ્યું છે કે-“ દ્રવ્યાધિકારે દિવ્યાદિ અને કુસુમચોખરો તથા દર્શને, પોષધશાળામાં આવી, સ્થાપનાચાર્ય સ્થાપીને, સુકી દીપાં છે ભૂખણો જેને એવો શ્રાવક ધરિયાવડી પુરસ્સર મુદપતિ પડિકેદિને પછી ચાર પ્રકારનો પૌષ્ઠ કરે.” શ્રી આવશ્યક સૂત્રિમાં પણ કહ્યું છે કે-“ત્યાં દર્દર નામે શ્રાવક સરિર ચિંતા કરીને ઉપાશ્રય પ્રત્યે જાય, દૂરથી તથા નિરીક્ષી કહીને ઉપાશ્રયમાં પ્રવેશ કરે અને દર્દર સ્વર વડે ધરિયાવડી પડિક્રમે ” વળી કહ્યું છે કે-

વવહારાવસ્થાય મહાનિસીહ, ભગવદ્ વિવાદચૂલાસુ ।

પડિક્રમણ જ્ઞાનિમાઇસુ, પઠમં ઇરિયા પડિક્રમણં ॥ ૧ ॥

“ શ્રી જ્ઞાનદાર સત્, આવશ્યક મત્, મહાનિશીય સત્, ભગવનિ સૂત્, વિવાદસૂત્રિકા તથા પ્રતિક્રમણ ચાર્ય આદિને વિશે પ્રથમ ધરિયાવડી પ્રતિક્રમણનું કહેલું છે.”

વળી શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે-“ પ્રથમ ચમનામગન જે ધરિયાવડી તે પડિક્રમીને, આલોછને, નિદ્રા કરીને, ગરહા કરીને ‘હા મતિ જેર! આ માન-કં દોષવંત કૃત્ય છે’ એમ ચિંતવીને મિચ્છામી દુઃકડં દેય પછી તથા૩૫ પ્રાયશ્ચિત્તને આચરતા સતા કાયોત્સર્ગ કરીને આચરણ કરવા યોગ્ય જે ચૈત્યવંદનદિ અનુશાન તેને વિષે ઉપયુક્ત થાય-જ્ઞેઝાય. જેમ દ્રવ્યાર્થનને વિષે પતીત થતા માટે આજ્ઞા તતુશુદ્ધિ કરાય છે તેમ ભાવાર્થનને વિષે પતિત થતા માટે ધરિયાવડી પડિક્રમીને નિર્ગમ ચિત્તવંત થતાનું છે.” આ પ્રમાણેની અનેક પ્રકારની સુક્તિ અને ઉક્તિ વડે સિદ્ધ હોવાથી પ્રથમ ધરિયાવડી પડિક્રમે. ધરિયાવડીમાં પદ૩ પ્રકારના જીવો પ્રત્યે મિચ્છા દુઃકડ.

પ્રતિક્રમણ.

૧૧૩

દેવાય છે. તે જીવોના ૫૬૩ બેદ આ પ્રમાણે—

નર્ક ગતિના ૧૪ બેદ, તિર્યચ ગતિના ૪૮ બેદ, મનુષ્ય ગતિના ૩૦૩ બેદ અને દેવ ગતિના ૧૯૮ બેદ એમ ચાર ગતિના ગણીને ૫૬૩ બેદ થાય. તે પૃથક્ પૃથક્ જતાવે છે—સાત નર્કના પર્વામા અને અપર્વામા ગણતાં ચૌદ બેદ થાય. પૃથ્વીકાય, અપ્પકાય, તેજકાય, વાયુકાય અને આધારજીવનરૂપિનકાય એ પાંચેના સુક્ષ્મ, ગાન્ધર અને પર્વામા અપર્વામા ગણતાં ત્રીશ બેદ તથા પ્રત્યેક વનરૂપિનકાય અને તિગ્ર્યેદ્રી (ગેદ્રી, તેદ્રી, યોરેદ્રી) એ ચારના પર્વામા અપર્વામા ગણતાં આઠ બેદ તથા જળચર, યજ્ઞચર, ખેતર, કર્ણપરી અને બૃહપરી એ પાંચ પ્રકારના તિર્યચ પંચેદ્રીના સમુદ્ભવ, ગર્ભજ તથા પર્વામા અપર્વામા ગણતાં ત્રીશ બેદ એમ સર્વ ગણીને તિર્યચ ગતિના ૪૮ બેદ થાય. ૧૫ કર્મ ભૂમિ, ૩૦ અકર્મ ભૂમિ અને ૫૬ અંતરદ્વીપ કુલ ૧૦૧ જોત્રોના મનુષ્યને ગર્ભજ પર્વામા, ગર્ભજ અપર્વામા અને સમુદ્ભવ અપર્વામા એમ ત્રણ પ્રકારે ગુણતાં મનુષ્યગતિના ૩૦૩ થાય. ૧૦ જીવનપતિ, ૧૫ પરમાધામી, ૧૦ તિર્યચ ગ્રંથકર્તા, ૮ વ્યંતર, ૮ વાણવ્યંતર, ૫ ચરજ્યોતિષી, ૫ રથીન્જ્યોતિષી, ૧૨ દેવસોક, ૯ ઇન્દ્રેયક, ૫ અનુત્તરવિમાન, ૩ કોટીવિમા, ૯ લોકાંતિક એ પ્રમાણે કુલ ૯૯ પ્રકારના દેવતાને પર્વામા અપર્વામા ગણતાં દેવગતિના કુલ ૧૯૮ બેદ થાય. સર્વ ચાર ગતિના મળીને ૫૬૩ બેદ થાય.

એ ૫૬૩ બેદને અમિહયા વિગેરે દશ ૫૬ જીવવિરાધના ચમના છે તેથી દશ પ્રકારે ગુણતાં ૫૬૩૦ થાય. રાગ અને દ્વેષ કરીને વિરાધના ધર્મ હોય તેથી તે એ પ્રકારે ગુણતા ૧૧૨૬૦ થાય. મન, વચન, કાયા એ ત્રણ ચોગે કરીને વિરાધના થાય તેથી તેને ત્રણ ગુણ કરતાં ૩૩૭૮૦ થાય. તેને કરવું, કરાવવું, અનુમોદવું એ ત્રણ પ્રકારે ગુણતાં ૧૦૧૩૪૦ થાય. તેને ત્રણ કાળ (આતિત, અનાગત, વર્તમાન) માં ચયેલ વિરાધનાનો મિચ્છામી દુક્કડ દેવા માટે ત્રણગુણ કરતાં ૩૦૪૦૨૦ થાય તેને અરિહંત, સિદ્ધ, સાધુ, દેવ, સુર અને આત્મા એ છ સાક્ષીવડે સુક્ત મિચ્છામીદુક્કડ દેવા માટે છ ગુણ કરતાં ૧૮૨૪૧૨૦ બેદ મિચ્છામીદુક્કડના થાય. ધરિઆવહીના મિચ્છામીદુક્કડનું પ્રમાણ આ પ્રમાણે સિદ્ધાંતને વિગે કથન કરેલું છે.

૧ એમની રિયતી પાંચ ભરત અને પાંચ ઐશવતનો કુલ ૧૦ વૈતાલ્મને વિગે ગણાવી.

૧૧૦

આ જ્ઞાન વેદ પ્રકાશ.

એ પ્રમાણે ઇરિયાનહી પઠિકમી છે જેણે એવા સાધુ અને કૃષ્ણ છે સાગાયક જેણે એવા શ્રાવક એક ખમાસમણ પૂર્વક વૃષ્ણમિણ હુમ્મમિણ ઉહડાવણિં રાડ્ય પાયન્નિચ્ચ વિસોહણચ્ચં કાઉસમ્મં કરેમિં છળા-
દિ કહીને ચાર ચતુર્વિંશતીસ્તવ (લોગરસ) ચિંતવનાર ૧૦૦ આસેઆસ પ્રમાણ કાયોત્સર્ગ કરે. સ્ત્રીશિનાદિચ્ચ કુસ્વપ્પ લાગેલ હોય તે ૧૦૮ આસો-
આસ પ્રમાણ કાયોત્સર્ગ કરે. ૧ રાગાદિગય રાગ તે કુસ્વપ્પ અને દ્વેષાદિગય તે દુઃસ્વપ્પ બનાવું. સ્ત્રીને અનુસાવવડે સ્વપ્પમાં ક્રોધ હોય તે તે દૃષ્ટિ વિ-
પર્યાસ કહેવાય તે નિગિતે ૧૦૦ આસોઆસ પ્રમાણ કાયોત્સર્ગ કરવો અને સ્વપ્પમાં અપ્પહાનું આસેવન કર્યું હોય તે સ્ત્રી વિપર્યાસ કહીએ તે નિગિતે ૧૦૮ આસોઆસ પ્રમાણ કાઠિરસગ્ગ કરવો. આ હુકીકન સ્ત્રી સંગ વિર-
હીત એવા મુનિરાજને માટે બાબુલી.

આ કાયોત્સર્ગ દુસ્સમાદિ યજ્ઞ જીતવન મયેલા પાતકની શુદ્ધિને આગે પ્રાયશ્ચિત્તરૂપ હોવાથી સાર્વત્રિક આગરયક (રાષ્ટ્રપ્રતિક્રમણ) યજ્ઞ જિત્ત બનાવ્યો.

ત્યાર પછી સર્વ ધર્માનુદાન શ્રીદેવશુર વંદણ પૂર્વક કરે તે સકળ છે માટે પ્રથમ ચૈલવંદન (જગચિંતામણીનું જયવિચરાય પર્વત) કરે અને પછી સ્વાધ્યાય કાયોત્સર્ગાદિક ધર્મ વ્યાપારમાં બધાં સુધી પ્રાણાતિક પ્રતિક્રમણને યથોક્ત સમય થાય ત્યાં સુધી પ્રવર્તે. બ્યારે જરાયર સમય થાય ત્યારે ચાર દામાસમણવડે શ્રી શુર્વાદિકને વંદન કરીને દામાસમણ પૂર્વક રાડ્ય પઠિકમણે ઠાડું છંદ્યાદિ વચનવડે આદેશ માગીને સઠ્ઠ સ્સવિ રાડ્યં છંદ્યાદિ સકળ રાત્રિક અતિચારના ધીજકભૂત સ્ત્રન કહે ૧ અને પછી શકસ્તવ બોલે.

અહિં પ્રથમ ચૈલવંદન કરેલું છે તે સ્વાધ્યાયાદિ ધર્મ કૃત્ય પ્રતિપદ્ધ

૧ ચારે લોગરસ સામરવરગંભીરા સુધી ૨૭-૨૭ આસોઆસ પ્રમાણ ગણવા એટલે ૧૦૮ આસોઆસ થાય.

૧ અહીં સ્વાધ્યાયની પછી ચાર ખમાસમણવડે શુભદિવંદન કહ્યું તે હાલમાં સ્વાધ્યાય અગાજી કરવાનું પ્રવર્તન છે. સ્વાધ્યાય કર્યા પછી સુખ સાતા પૃથ્ઠા બોલવાનું હાલમાં પ્રવર્તન છે તે આમાં નથી કહ્યું અને પ્ર-
તિક્રમણની સ્થાપનાના પ્રારંભમાં આદેશ માગતા માટે આમા ખમાસમણ દેવાનું કહ્યું છે તે પ્રવર્તન હાલમાં નથી એ સ્વપ્પ સમાગારી પરંપરાદિ-
ને અનુસારે સમજવું. એમાં શંકા ન કરવી.

સંબોધસતરી.

૧૧૧

જાણુ. સત્ત્વિક આવરણક સંજ્ઞા ન જાણુ. તેવર કાણુ મારે અહીં
પ્રતિક્રમણની સ્થાપના કર્યા પછી આરંભમાં મંત્રગીતાદિકને અર્થે શક્તવ-
પાક સમજાવે. પૂર્વે જૈનવંદન કર્યા છતાં પણ આ શક્તવવરકે સંક્ષેપ દેવ-
વંદન કરવાપછી શ્રીદેવ બક્તિ સર્વત્ર કરવા યોગ્ય છે એમ સ્મરણમાં રાખ-
વું. અહીંયાં ખીમત પણ કારણો યથાગમ સંપ્રદાયાદિ સ્વયમેવ સમજી લેવા.
અપૂર્ણ.

સંબોધસતરી.

અનુસંધાન પૃષ્ઠ. ૯૬ થી.

માથા ૭૮ મીનો જ્ઞાતાર્થ—ચારીત્ર યુક્ત પ્રાણીનો અદ્ય શ્રુતાભ્યાસ
પણુ વૈરાગ્યવાયો તથા ત્યાગ શુદ્ધિની વૃદ્ધિને કરનારો હોવાથી તે પ્રકાશ
કહેવાય છે. દેવદે બરો પ્રકાશ તેનેજ યેવો કહીએ કે જે અંધકારમાં ર-
હેત રત્નને પ્રદાણ કરી શકે તેમ એ પ્રાણી જ્ઞાતંધકારમાંથી રત્ન ત્રયને જ્ઞા-
ધીને તેનું આરાધન કરે છે તેથી તેનો અદ્ય શ્રુતાભ્યાસ પણ પ્રકાશને ક-
રનારો છે. ચક્ષુવાયાને એક દીપક હોય છે તો તે પણ સર્વ વસ્તુને દેખા
ડનાર થાય છે. મારે સર્વ પ્રાણીએ જેમ જેમ જ્ઞાનાભ્યાસની વૃદ્ધિ થતી
જાય તેમ તેમ ચારિત્રાનુષ્ઠાનમાં વિશેષ પ્રકારે પ્રયત્નવાન થવું જોઈ-
એ. કેટલાએક જ્ઞાતીપણોને મિથ્યાડોષ કાલતારાઓ સંસારના રંગમાં લીન
થયેલા અને ઈદ્રિયોના વિષયોમાં રક્ત થયેલા હોવાથી, બારે કર્મપણાને
લીધે પોતાથી છોડી શકતું ન હોવાથી પોતાના દોષને ઢાંકવા સારૂ એકાંત
જાનતી પુષ્ટી કરે છે અને ક્રિયાને તુચ્છકારી નાખે છે તેમને મારે આ સિ-
દ્ધાંતમાંથી ઉદ્ધરેલી ગાયાઓ અહુ મગજુત સપાટો લગાવે છે. ખરી જ્ઞાન
પ્રાપ્તિ થઈ હોય તે પ્રાણી જરૂર અનિત્ય, અસાર, ભવજનમણીનાં હેતુ અને
પ્રાંતે નર્ક તિર્યચાદી ગતિના દુઃખને આપનારા સંસારના વિષયોથી પરાડ
મુખ થયા વિના રહે નહિ. અને કદાચિ કર્મોદયવરકે ત્યાગ થઈ ન શકે તો
તે પોતાના આત્માની નિંદા કરે, ત્યાગ કરનારાઓને શ્રેષ્ઠ જ્ઞાની તેઓની
સ્તુતિ કરે અને પોતે નિરંતર ત્યાગી થવાનો ખપી રહ્યા કરે પરંતુ
જો કોઈ મિથ્યાવાદ્યવથી પોતાનો બચાવ કરે નહીં. એવા પ્રાણી પોતે
જરૂર પોતાના આત્માનું દિત કરે પરંતુ પ્રથમ કહ્યા તેવા ખોટી રીતે પો-
તાનો બચાવ કરનારા અને ઈદ્રિયોના વિષયોને તીવ્રપણે સેવનારા દાંબીકો

૧૧૬

શ્રી જ્ઞેન ધર્મ પ્રકાશ.

પોતાના આત્માનું હિત ન કરતાં અદિત કરે અને બવગ્રમણને પંચારે માટે ઉપમગ્નોએ બની શકે તે પ્રમાણે ત્યાગ કરતાં જવું અને નિરંતર વિશેષ ત્યાગી થવાના ઈચ્છક રહેવું તેમજ ત્યાગી મહાપુરુષોની સાથે અક્રિયાં ઉદયવંત થવું જેથી અર્ચા આત્મહિત પગલ થશે. આપા ઉત્તમ વિચારવંત રાત્રે નિરતીપણુને મંચળારા આપણે દ્વાદશવ્રતનું આચરણ કરીને પછી આરિચની તુલના કરતા માટે આપણી ૧૧ પડિમાનું વર્ણન કરે છે. તેમાં ૧૧ મી પ્રતિમા તો અત્યંત જૂના પ્રતિમા છે તે ૧૧ પડિમાને પ્રદર્શિત કરતા માટે શાસ્ત્રકાર કહે છે.

દંમણ વય સામાઙ્ય, પોસહ પડિમા અવંભ સચિત્તે ।

આરંભ પેમ ઉદિઠ્ઠવજ્જણ સમણભૂણ ॥ ૭૨ ॥

અર્થ—૧સમ્યક્ત પડિમા, ૨ વ્રત પ્રતિમા, ૩ સામાયિક પ્રતિમા, ૪ પોષવ પ્રતિમા, ૫ કાષોત્સર્ગ પ્રતિમા, ૬ અપ્પહાવર્ગક પ્રતિમા, ૭ સચિત વર્ગક પ્રતિમા, ૮ આરંભવર્ગક પ્રતિમા, ૯ પ્રેખ્યવર્ગક પ્રતિમા, ૧૦ ઉદિઠ્ઠવર્ગક પ્રતિમા અને ૧૧ મી અવજુભૂત પ્રતિમા. એ પ્રમાણે ૧૧ પ્રતિમા જાણવી. તેનું વિશેષ સ્વરૂપ આ પ્રમાણે.

૧ પહોલી દર્શન—સમ્યક્ત પ્રતિમા તે એક માસ પર્યંત જાણવી તેને વિષે ઉપશમ, સંવેદ, નિવેદ, અનુકંપા, આશિષ્ય એ પાંચ લક્ષણ યુક્ત શંકાદિ શંક્ય નિરહિત, નિરતિચારપણે, સમગ્રજિવોગેણું વિગેરે આચાર રહિત—અપવાદવર્જિત તથા વિધિ સમ્યક્ દર્શનાચારનું વિશેષ પ્રકારે પ્રતિપાળન કરે એવી રીતે વર્તનારને પ્રથમ પ્રતિમાના આરાધનાર કહીએ. દેવતા દિક્તા છળે કરીને—કષ્ટ પમાડવે કરીને પણ તે કિંચિત્ માત્ર સમ્યક્તને અતિચાર દોષ પણ લગાડે નહીં.

૨ બીજી વ્રત પડિમા તેની સ્થિતિ એ માસની જાણવી અને પ્રથમ પ્રતિમા સંયુક્ત સમજવી. એ પડિમામાં નિરતિચારપણે પાંચ આયુર્વત અને ઉપલક્ષણથી ત્રણ યુણુવત, ચાર શિક્ષાવત પાળે. અનુકંપાદી યુણુ કરીને યુક્ત વર્તે.

૩ ત્રીજી સામાયિક પ્રતિમા. દર્શન અને વ્રત પડિમાના પ્રતિપદ સંયુક્ત, ત્રણમાસ પર્યંત, પ્રતિદિન ઉત્તમ સંધ્યાએ સામાયિક કરવું તેમાં સાવધ યોગનું વર્જન અને નિરત્ય યોગનું સેવન સમજવું. બત્રીશ દોષ રહીત તે ત્રીજી પ્રતિમા જાણવી.

સંયોધસત્તરી.

૧૧૭

૪ મોથી પૌપ પ પ્રતિમા. પુર્વની ત્રણે પ્રતિમા સંયુક્ત, ચાર માસ પર્યંત આછી ચતુર્દશીએ ચારે પ્રકારનો પૌપધ કરવો, દોષ ન લગાડવો તે એમા પ્રતિમા બાણવી.

૫ પાંચમી પડિમા પ્રતિમા એટલે કાળોત્સર્ગ પ્રતિમા. તે પૂર્વોક્ત ચારે પ્રતિમાના સ્વરૂપ સંયુક્ત પાંચ માસ પર્યંત બાણવી તેને વિં સંયુક્ત, આણવત, ગુણવત ને શિક્ષાવત સંયુક્તપણે સ્થિર ચિન્નવંત, જાનવાન (પ્રતિમાના કદવેનો બાણ) એવો તે પ્રતિમાધારક આછી ચતુર્દશીને વિષે આહપ્રહરનો પોસદ કરીને એક રાત્રી પર્યંત શૂન્ય થકે ચતુઃપચ્ચાદિક કાળોત્સર્ગ મુદ્રાએ રહે. સ્નાનવંદે, દિવસે બ્રહ્મચર્ય નિરંતર પાળે, રાત્રે પ્રતિમાના તથા પર્વ તીથીઓના દિવસોને વહેંચે આશ્વહ -સેવનનું એકવાર બેવારનું પ્રમાણ કરે, રાત્રી બોજનનો ત્યાગ કરે. પ્રકાશ યુક્ત સ્થળે બોજન કરે. કાળોત્સર્ગમાં ત્રણ ક્ષોકના પૂજ્ય જીનેશ્વર, જીતકપાય એવા અરી-હંતનું તથા કામ કેષાદિક પોતાના દોષના પ્રસન્નિક ક્ષમાદિનું ધ્યાન કરે. કાળોત્સર્ગને સમયે કાછડી વાળ્યા વિના વસ્ત્ર ધારણ કરે? આ પ્રમાણે પાંચમી પ્રતિમાનું સ્વરૂપ બાણવું.

૬ છઠ્ઠી અશ્વહવર્જન પ્રતિમા. પુર્વની પ્રતિમાના ગુણયુક્ત ૭ માસની ઝોની સ્થિતિ છે તેમાં દીવસ રાત્ર સર્વથા અશ્વહનો ત્યાગ કરે. શૂંગાર કથાને વહેં. ઝીની સાથે એકાંતમાં રહે નહીં, અતી પ્રસન્નનો ત્યાગ કરે, શરીરની વિશુધા ખીસકલ ન કરે. ઝી સંખાતે સરાગપણે વાત ચિત પણ ન કરે. એ પ્રમાણે છઠ્ઠી પ્રતિમા બાણવી.

૭ સાતમી સચિતવર્જન પ્રતિમા તેમાં પૂર્વોક્ત છએ પ્રતિમાના આરાધન યુક્ત સાત માસ પર્યંત મચિત બોજનને વહેં કાષ્ટ પ્રકારનો સચિત આહાર ન કરે.

૮ આઠમી આરંભવર્જન પ્રતિમા-તે પૂર્વોક્ત સાતે પ્રતિમાના મુખ્ય સંયુક્ત આઠ માસ પર્યંત પોતે આરંભ ન કરે. આજીવીકાદિ નિમિત્તે શેવક પાસે આરંભ કરાવે; કાષ્ટ પ્રશ્ન કરે કે-કરવામાં અને કરાવવામાં તો સરખો દોષ છે તો નેને દોષ તો લાગે; આ વાત સત્ય છે તથાપી કરવા કરતાં કરાવવામાં ઝોઝો દોષ છે તેથી થોડી પણ આરંભની નિવૃત્તિ તે સારીજ સમજવી. જેમ મોટો વ્યાધિ થએલ દોષ-તે થોડોક ઝોઝો થાય તો પણ મુખ થાય છે. તે પ્રમાણે અહીં પણ સમજવું.

અપૂર્ણ.

૧ ઝોને " અગદ પરીયાન કચ્છ " કહીએ.

૧૧૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન પુસ્તકાલય.

(તત્સંબંધે ઉપજેલા વિચાર)

જૈન શાસ્ત્રમાં શ્રદ્ધાસ્થિ પોતાનું દ્રવ્ય સમાર્થે ખર્ચવા માટે દિવ્યદેરાસર, ગિરિપ્રતિમા, જ્ઞાન, સાધુ, સાધ્વી, આપક અને આવિકા એ સ્થાપકોનું યત્નાચ્છે. વિચાર કરતાં આ સર્વ ક્ષેત્રો કિમ્બ જળ્યાય છે. અને તેમાં ખર્ચ કરતા અર્ચક લાભ પતેજન બેભંજી એવું પણ જળ્યાય છે. પરંતુ જ્ઞાન-લાભ તે દરેક ક્ષેત્ર સંબંધે શાસ્ત્રોક્ત રીતિ મુજબ ખર્ચ કરવામાં આવતો નથી પણ ગાડગીઆ પ્રવાહની પેઠે આપણા દ્રવ્યતાન જૈનભાઈઓ મળી શ્રી ક્ષેત્રી કાર્યના લોભથી અથવા અજ્ઞાનતાના કારણથી એકબીજાને દેરાસર, સાધુ ખર્ચે તે રક્ષામીત્વજન જમાડતાની આજ્ઞામાં અને તે પણ બહેનકાંડે મળેલ વસના-મહેનકામાં અપાતા લોભથી કરવામાં આવે છે. અને તેથી જનરને દરબંદે બીજે ખર્ચ નતા દેરાસર કરાવવામાં અથવા પોતાનું કાંઈ મરી મયું હોય તેના નાગથી નથી પ્રતિભાઓ દેરાસરમાં થાય છે સાધુ જ્ઞાન-ધ્વીની સમયોચિત રીતે ક્ષેત્રને અનુસરીને બાંધતા થાય છે. પરંતુ આથી ખર્ચે હેતુ કાંઈ પણ આજ્ઞામાં સચવાતો નથી. કેવળી અને તીર્થકરના આવા વિરહને સમયે શાસનને ખર્ચે આધાર જાનતા અને જીન પતિ-ભાનો છે અને તેમાં પણ શાસનને જાણવાનું સાધન જ્ઞાન હોય તેજ દિવ્ય પ્રતિમાની પણ એ જ જાણ પડે ત્યારે ખર્ચી રીતે જિનેન્દ્ર દેવનું શાસન સ્થાપવાનો મુખ્ય આધાર જ્ઞાન-જાનના પુરવઠા ઉપર છે. તે સંબંધે કાંઈપણ ખર્ચ કરવામાં આવતો નથી; કદાચ કાંઈ કેકાણે સહેજ સાજ ખર્ચ કરવામાં આવે છે તે તે અપોચ રહેતે થાય છે. નતા દેરાસર કરાવવા એમાં સંપૂર્ણ લાભક જોનીતો કામથી ના પડશેજ નહીં પરંતુ તે જ્યાં એક પગે દેહ ન હોય ત્યાં જ્યાં શામના પ્રમાણમાં દેરાસરો હોય છતાં પણ નતા દેરાસર અપાવવામાં પૈસા ખર્ચવા અને તને તે ગામમાં બીજા દેરાસર ખર્ચે પણ ગાડી શકતો ન હોય અથવા છૂર્ણ થઈ અવ્યસ્થિત રિયત થઈ હોય તે ઉપર ધ્યાન ન આપવું એ કાંઈ કવિત જળ્યાનું નથી. પણ કીજે કેકાણે પણ જળ્યા દેરાસર હોય તો તેમાં પૈસા ખર્ચવા એ નવું દેરાસર કરાવ્યા કરતા અધિક પુણ્ય બંધ કરાનાર કાર્ય છે. આપક આવિકાની આજ્ઞામાં પણ કદાચ મોટાઈથી રક્ષામી કરાવ જમાડવામાં આવે છે. તેને બદલે ગરીબ આપક બા-ઈઓને નિરંતર જમાડવા, તેઓનું મુજરાન આપે તેવા સુકગમો મોટા દેવા, તેઓને ધર્મ સંબંધી મુખ્ય પ્રાપ્ત કરાવવું, તેઓ સમાર્થે મટે એવા મોઢ

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર દેવન પુસ્તકાલય.

૧૧૬

આપના કામચલાઉનારિએ ફેરફાર કરવાનું આપ તો ખરે જાણ થાય.

એકદમ વિચાર કરતા હતા ત્યારે મોટા કાળી બહાર છે એક ફેરફાર એક વેળાએ કે તેમાંથી એક એવો દેવન પુસ્તકનો બંધાર થાય કે તેમાં આપને મળી ગયા હશે કે દેવન સૂત્ર અને દરેક દેવન સથ હોય. પીપ્પા ફેરફાર એક વેળાએ કે તેમાંથી જે જે જગ્યાએ ફેરફાર હોય ત્યાં માન્યતા મોકલીને તે નવનવી શકાય અને સીધું ફેરફાર એવું જોઈએ કે તેમાંથી ગરીબ દેવન બાઈબાઈને બુદ્ધિમંત્રી અટકાવી શકાય, તેઓને સુખને અનુભવના ગતાવધાના રચના કિપર ચકાવી શકાય, ગરીબ શ્રાવકોના હોદ્દાઓને બુદ્ધિમંત્રીને અદ્દ આપી શકાય અને સર્વ રીતે દેવન કામની કિત્તિ થાય તેવા બંધાર માફ શકાય. હાલમાં દેવન કામ તરફથી થયેલા મુશ્કેલીને અવરોધ છે પરંતુ આપ સર્ગીન લાભ થાય તેવી રીતે અર્ચનામાં આવતા નથી મુશ્કેલીને દેવન એસાઈએસને આનેજ લખતા આર કાંઈ એક ઉપરાણું કયું હવું અને થોડા વાળા રૂપીયા એકદમ કયાં વળુ હતા પરંતુ તેથી ચોક્કસ લાભ થયા હોય એવું જાણવામાં આવ્યું નથી.

જાનના બંધાર આપન તો સિદ્ધહર્ષ મુનિ મદારાબ્દ અને જાનના શોખીના શ્રાવક બાઈબાઈ વળી ફેરફાર થયે છે ફેરફાર થયેલી સુકયા છે પરંતુ તે સંજોગો ફેરફાર ફેરફાર સર્ગીન બંધાર કરવામાં આવેલ નથી. એમ સાંભળ્યું છે કે અમદાવાદમાં એક મોટો બંધાર કરવા માટે રીપ કરવામાં આવી હતી ત્યારે અંદર અંદરના કાંઈ તકરારથી માણસ તે રીપ હવેલી-જત નહિ. ઉપર જે ત્યારે આપનો મળી તેમાં જાનના બંધાર આપન કાંઈ પળ પળ નથી એવી થોડાજ જે લાભ છે કારણ કે હવેના દેવન થયો-નરો-નો દેવનાની બે દરકારીની નાશ થાય છે-તેવા ફરી ગળવા અત્યંત ફેરફાર કે પ્રત્યક્ષો જે પ્રત્યક્ષ અત્યંત ગયા છે તે અત્યંત અને એક ફેરફાર-કિમાન નથી. આ આપનની દેવન બાઈબાઈને બે દરકારી થયેલી જોવાની છે.

આપ લખનામાં સિદ્ધક્ષેત્ર પાકીતાળમાં એક દેવન પુસ્તકાલય સ્થાપના સંજોગો જાહેર ખાખે લાંગી અત્યંત સતેષ થયો. લગા એ પુસ્તકાલયનો વિસાળ સર્વે કોડ. આખું ફેરફાર કરવાનું જીવી પેટીમાં રહેવાનો છે એવી તથા સતેષ થાય છે. અમે પ્રત્યક્ષો પ્રત્યક્ષ કે એ પુસ્તકાલય આપણે કિપર કહી ગયા તેવા બંધારની ગરમ સારનાર થાય! એ પુસ્તકાલયને કિત્તે અપનાર માણસ રૂપી આપનાની પુસ્તકાલયનો લાભ કે ખર્ચ અત્યંત શકે એવો નિયમ રાખ્યો છે. દરેક દરખાસ્ત દેવનાઈએ લાભ

૧૨૦

શ્રી નૈનવર્મ પ્રકાશ.

મેંજર થઈ પુસ્તકાલયને મદદ આપવી ઉચિત છે. કારણકે તેથી અલગ્ય લાભ થશે.

પુસ્તકાલય સારી રીતનિએ પહેંને અને અદ્વીતિય જીવ પ્રાપ્તિના મારગ થાય તે માટે અમે પુસ્તકાલયના સેક્રેટરીને ધોરીક મુચના આપવા ધારીએ છીએ આશા છે કે તેઓ એ સરના ઉપર ધ્યાન આપશે.

પુસ્તકાલયના લામક મેંજર ધનાર નેમ રૂપર) આપસથી વાચક મેંજર થઈ શકે એવો નિયમ રાખ્યો છે તેમ તેથી જોડી રકમ જે કોઈ શ્રાવક તામ પુસ્તકાલયને બેઠ આપે તે સ્વીકારવાનો નિયમ રાખ્યો.

રોડ. આજુદે કલ્યાણજીની પેઠીમાં જે જે આપનાર રૂપિયા લેવાય છે તેમા પુસ્તકાલય માટે રૂપિયા લેવાનું પણ દાખમ કરવું અને યાત્રા કરવા આવનાર નૈનવામજીના મન ઉપર પુસ્તકાલયની વરૂર જણાવાનો નિયમ રાખી તે આતામાં પણ કાંઈ રકમ વરૂર લેવા ચલ કરવો.

રોડ. આજુદે કલ્યાણજીની પેઠીમાં જાત આવે રૂપિયા જરમે હોય અથવા સાતસેત્ર આવે રૂપિયા જરમે હોય તેમાંથી જે જ્ઞાન આતાને ગાંધે રૂપિયા આવી શકે તે રૂપિયા પણ આ પુસ્તકાલયને માટે પુસ્તકો લેવા માટે વાપરવાની મેનેજર કમીટી પાસેથી રૂમ મેળવવી કારણકે પુસ્તકાલય પણ આજુદે કલ્યાણજીનીજ ગીદકત છે તે જ્ઞાન આતાના રૂપિયા યોપકામાં જરમે પડ્યા રહે તે કરતા આપનાર માણસે જે મતલબથી આપ્યા હોય તે મતલબ સચવાય અને એક ઉપયોગી કાર્ય થાય.

નેમ નેમ રૂપિયા એકત થાય તેમ તેમ પુસ્તકો લખાવવા માંડવા અને તે નેમ અને તેમ શુદ્ધ લખાવવા.

પુસ્તકાલયમાં દાખલ થયેલ પુસ્તક જેને આપણુ તેને જગીન લઈ વાંચવા ગણવા આપણું પણ તેમાંથી એક પણ પુસ્તક કાઢને આવી દેવાય નહીં તેવો નિયમ કરવો.

આવી આવી આવત ઉપર જે પુસ્તકાલયના માનવંતા મંત્રીઓ ધ્યાન આપશે તે તેઓએ જે સુકાર્ય ઉપાડણું છે તે બરાબર ફળીભૂત થશે અને સિદ્ધક્ષેત્ર જ્યાં આવું પુસ્તકાલય થવુંજ નોમજી ત્યાં એક આદતિય પુસ્તકાલય થશે. અમે ઈચ્છીએ છીએ કે તેઓના હેતુ ફળીભૂત થાય !!

સર્વે નૈનવામજીને અમે આ નિયમ લખી ગત્રામણ કરીએ છીએ કે સાંજે પોતાપોતાની શક્તિ પ્રમાણે આ પુસ્તકાલયને મદદ કરી. આમે થોડી થોડી મદદ કરવાથી એક ઉપયોગી કાર્ય થશે અને જે નૈનમથો છે તે હવે પછી હવાત રહે તેમ થવામાં તમે મદદ આપેથી ગણાશે.